

diaret, probe sciens, propria morte nulla, sed folius IESV morte omnia expiari peccata, noluit superba Iudaeorum formula uti, sed hanc de remissione peccatorum suorum in nomine IESV CONFSSIONEM edere, quam nobis LV CAS recenset, inquiring: b) και ἐλιθοβολῆν τον Στεφανον ἐπικαλυμενον, και λεγοντα Κυριε Ιησυ δεξαι το πνευμα μου. Quo facto primus omnium fuit in N. T. qui EDITA CONFSSIONE publica spem salutis futurae omnem in morte IESV repouendam esse docuit. Aut aliam dare poterat in momento supplicii CONFSSIONEM, si de innocentia sua satis conuictus esset, his uerbis conceptam: *תהא מיתתי כפרה על כל עונתי חוץ מען עון זה* *fit mors mea expiatio omnium iniquitatum mearum, excepta hac i. e. praesenti iniquitate.* Sed tanta STEPHANVS in populum suum pietate fuit, ut non tam de se ipso, cuius innocentia satis manifesta esset, quam de populo, sibi iniuriam faciente precibus expiando cogitaret, et flexis genibus magna uoce ad DEVM clamaret: c) Κυριε μη σησης αυτοις την αμαρτιαν ταυτην.

Finita CONFSSIONE CONDEMNATO antequam locum lapidationis, seu alius supplicii executionis ascenderet, POTVS AMARVS, a grano thuris et uino commixtus, porrigebatur: d) ut illum inebriarent, et mente sua sic perturbata, id efficerent, ne ad illud supplicium, quod illi mox subeundum erat, attentus sit, et propter tantam mortis acerbiter perhorrescat. Hancque consuetudinem in sanctissimo

b) Actorum Cap. VII. uersu 60.

c) Eiusdem Capituli uersu 61.

d) MOSES MIKKOZI in HILCHOTH SANHEDRIN praeepto affirmatiuo 98. fol. 188. col. I, causam, cur reo priusquam occidere.